

## Arrest

nr. 111 417 van 8 oktober 2013  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 25 juni 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 mei 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 augustus 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. VAN EENOO en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 30 november 2012 een asielaanvraag in. Op 24 mei 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

#### 1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

Volgens uw verklaringen bent u een Singhalees, afkomstig uit Sri Lanka, meerbepaald uit Nochchiyagama (Anaradhapuram district). U bent in het bezit van de Sri Lankaanse nationaliteit. Op 15 november 2005 ging u in dienst in het Sri Lankaanse leger (Sri Lankan Army, SLA). Als soldaat werkte u voornamelijk als klerk. U maakte deel uit van de Charlie Compagnie, die ressorteert onder eenheid 12 van de 58ste divisie. Als dusdanig werd u in 2008 en 2009 ook ingezet in de gewapende strijd tussen het LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam, ook wel Tamiltijgers genoemd). Op 15 mei 2009 was u getuige van een ernstige schending van het oorlogsrecht, toen 3 krijgsgevangen genomen leden van het LTTE door drie nieuwe recruten van uw eenheid, op bevel van twee hogeren in rang, te Karayanmullivaikal werden geëxecuteerd. U was hierbij per toeval aanwezig en wist niet wat te doen. Het enige dat u kon bedenken was deze gebeurtenis met uw mobiele telefoon te filmen en te fotograferen, wat u ook deed. Tijdens deze oorlog nam u overigens nog meerdere andere foto's met uw mobiele telefoon, ondermeer van gevangen genomen LTTE-strijders, van dode burgers en militairen, van militaire wapentuig en T55 tanks, van de onderschepte onderzeeërs van het LTTE en van de gevolgen op de grond van luchtbombardementen. U hield deze beelden bij op uw GSM. U kan niet uitleggen waarom u dit deed. Het zou gaan om in totaal meer dan 50 foto's. U was ook niet de enige soldaat die foto's en videopnames van de oorlog maakte. Het was een wijdverspreid fenomeen. Tijdens de oorlog maakte u kennis met H.M. Susanthan. Hij maakte deel uit van uw compagnie. In juli 2009, na het beëindigen van de oorlog, vroeg hij om enkele foto's die op uw telefoon stonden. U gaf hem deze. U dacht hij deze uitsluitend voor eigen gebruik wilde hebben. Hij vertelde u immers dat hij deze wou laten zien aan vrienden in zijn dorp. U had hierna een tijdje geen contact meer met hem. In juni 2010 nam diezelfde vriend opnieuw contact op met u. Hij vertelde u dat een vriend van hem een film over de oorlog ging regisseren en vroeg u om de video van de voornoemde executies die u in uw bezit had. Deze regisseur had ideeën nodig voor zijn film. Omdat hij aandrong, gaf u hem de al opnames van de oorlog op uw mobiele telefoon. Op 20 juli 2011 verliet u op vraag van uw ouders het leger. U had hiertoe evenwel geen toestemming gekregen. U vertelde het leger dat u op vakantie ging naar huis en keerde vervolgens niet terug naar uw basis. Om uit de handen van het leger te blijven, dook u onder bij uw tante in Panadura. Op 13 april 2012 kwamen de politie, militairen en leden van de militaire politie (CCMP, Ceylon Cop Military Police) bij u thuis langs. U zag hen aankomen. U was op dat ogenblik thuis om nieuwjaar met uw familie te vieren. U dacht dat ze u kwamen arresteren omwille van uw desertie en slaagde erin veilig en wel te ontkomen. Uw huis werd doorzocht en zaken zoals uw identiteitskaart, bankboekjes, foto's, CD's en computer werden in beslag genomen. Ze beschuldigen uw ouders ervan het LTTE te helpen. Ze deelden evenwel de reden van hun bezoek niet mee. U keerde hierna nog kort terug naar huis, maar dook daarna onder. U ging opnieuw naar de woning van uw tante in Pandura. De volgende dag kwam de politie, vermoedelijk CID (Criminal Investigation Department), opnieuw langs bij u thuis. Uw broer, die een ex-politieagent is en toen thuis was, vernam toen van de aanwezige agenten dat op 15 maart 2012 uw vriend Susanthan werd opgepakt omdat hij uw foto's en uw video had verkocht aan een Tamil, die ze aan verschillende media had doorverkocht, waarna ze ook in de media opdoken. Hierdoor kwam de regering in diskrediet. Het was tevens uw vriend die de autoriteiten inlichtte dat deze beelden van u afkomstig waren. Het feit dat u deze beelden had genomen en aan Susanthan had gegeven vormde de reden voor hun opeenvolgende bezoeken toen aan uw woning. Na uw familie te hebben ingelicht, vertrokken ze opnieuw. Aangezien u bang was dat ze ook bij uw tante zouden langskomen, ging uw op 15 april 2012 naar de woning van uw vriend Sunil in Aluthgama. U verstopte zich daar tot 20 juli 2012. In de maand mei van 2012 diende uw broer zich te melden bij het CID-kantoor van Anuradhapura. Hij diende daar in een verklaring informatie te geven over u. Ze deelden hem ook mee dat u zich diende over te geven. In de maand juni van 2012 werd uw broer op terugweg van de stad ontvoerd door militairen. Eén week hielden ze hem vast in vermoedelijk een militair kamp in Anuradhapura, tijdens dewelke hij ondervraagd en gefolterd werd. Ze wilden ondermeer te weten komen waar u zich verborgen hield. Hierna werd hij vrijgelaten. In de eerste week van juli 2012 doorzocht de politie de woning van uw zus. In de tweede of derde week van diezelfde maand kwamen ze tevens langs bij uw tante in Panadura. Ze waren toen telkens op zoek naar u. De politie komt ook geregeld langs bij u thuis om naar u te vragen. Dit met een frequentie van soms twee keer per maand. Aangezien ze steeds in burgerkledij waren, vermoedt uw familie dat het hier om CID gaat. Hierbij worden steeds verklaringen afgenomen van uw familieleden. In juli 2012 nam u de beslissing Sri Lanka te verlaten. U kon zich er niet blijven verstoppen voor de politie. Van 20 juli 2012 tot 18 augustus 2012 verbleef u in de woning van een mensensmokkelaar in Colombo. Op 18 augustus 2012 verliet u Sri Lanka met het vliegtuig. U vloog via Dubai en Ethiopië eerst naar Togo, waar u drie maanden verbleef. In die periode probeerde uw smokkelaar u ook via Ghana en Nigeria naar Europa te brengen. Op 28 november 2012 verliet u Togo en vloog u via Cassablanca naar Parijs, Frankrijk, waar u nog diezelfde dag aankwam. De volgende dag verliet u Frankrijk met de belofte naar Denemarken te zullen worden gebracht. U werd evenwel in België door uw smokkelaar in de steek gelaten. Op 30 november 2012 diende u in België een asielaanvraag in. Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag legde u

volgende documenten neer: een kopie van uw legeridentiteitskaart, afgestempeld door de Grama Sevaka van uw dorp en uw AGA kantoor; een uittreksel uit het bevolkingsregister; uw geboorteakte en verscheidene foto's die u teruggevonden hebt op het internet en die door u persoonlijk met uw mobiele telefoon werden genomen tijdens de laatste oorlog in Sri Lanka. Het betreft hier ondermeer foto's van gedode LTTE-strijders, genomen in april 2009 te Puttumatalan; foto's van gevangen genomen LTTE-strijders, genomen in Valayamaddam, waaronder tevens een foto van een minderjarig iemand; en een foto waarop te zien is hoe drie LTTE-strijders door militairen van uw eenheid werden geexecuteerd na eerst gevangen genomen te zijn. U vond deze foto's terug op het internet door 'Sri Lanka war crimes' in te typen in de zoekmachine Google.

## **B. Motivering**

Na grondig onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratief dossier stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers geenszins in geslaagd een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt dat u de door u aangehaalde problemen met de Sri Lankaanse autoriteiten naar aanleiding van de door u beweerde verkoop aan de media van de door u tijdens de oorlog genomen foto's en video op geen enkele wijze kan toelichten aan de hand van documenten. Zo kan u niet het minste bewijs neerleggen dat enigszins onderschijft dat er tegen u een politieel en/of gerechtelijk onderzoek zou lopen in Sri Lanka, zoals bijvoorbeeld een arrestatie- of aanhoudingsbevel. U verklaarde nooit enig document in dit verband van de autoriteiten ontvangen te hebben (CGVS II, p. 5). Deze uitleg overtuigt evenwel niet. Verwacht mag immers worden dat indien de Sri Lankaanse autoriteiten inderdaad een strafrechtelijk onderzoek tegen u zouden voeren en actief naar u op zoek zouden zijn met het doel u te arresteren, zij in dit verband ook documenten zouden opmaken en overmaken. Evenmin attesteren derden, zoals een advocaat of een mensenrechtenorganisatie, dat u problemen kende met de autoriteiten. U ondernam geen pogingen in dit verband om de door u ingeroepen problemen te staven of onder de aandacht van derden te brengen. Zo liet u ook na voor uw problemen rechthulp of -bescherming te zoeken bij een advocaat. Bij uw motivatie om dit niet te doen, namelijk dat u niemand meer vertrouwde en daarom geen rechtshulp zocht en dat uw zaak verband houdt met de regering, kunnen tevens vraagtekens geplaatst worden (CGVS II, p. 2 en 3). Dit alles ondermijnt uiteraard in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Voorts kan in dit verband tevens gewezen worden op nog andere tekorkomingen in uw verklaringen, waardoor de geloofwaardigheid van dit kernaspect van uw asielrelaas nog meer in het gedrang komt. Zo bleek uw kennis van het onderzoek tegen u gevoerd volledig ontoereikend. U bleek niet te weten welke autoriteiten dit onderzoek tegen u voerden, wie dit onderzoek leidde, of welke stappen ondertussen reeds in dit onderzoek waren gezet (CGVS II, p. 5). Niemand uit uw omgeving zou ook maar enige actie ondernomen hebben om hierover meer te weten te komen. U bleek evenmin te weten onder welke regelgeving of wetgeving u door de autoriteiten gezocht werd, of er in deze zaak nog andere verdachten waren en of er nog andere personen buiten uw vriend Susanthan in deze zaak gearresteerd werden (CGVS II, p. 6).

Voorts waren ook uw verklaringen afgelegd tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal over de arrestatie van uw vriend Susanthan allesbehalve overtuigend. Zo gaf u te kennen dat uw broer tijdens de inval van de politie in uw woning op 14 april 2012 hierover werd ingelicht. Hem werd toen door aanwezige agenten meegedeeld dat uw vriend op 15 maart 2012 werd gearresteerd in verband met de verkoop van voornoemde foto's en video en dat hij na zijn arrestatie aan de politie had meegedeeld dat hij deze beelden van u had verkregen en deze daarna verkocht had aan een Tamil (CGVS I, p. 11). Het is evenwel vooreerst weinig geloofwaardig dat de politie bij een inval in de woning van een verdachte in deze zaak aan diens familielid dergelijke informatie over het onderzoek zou meegedeeld hebben. Voorts is het bevreemdend dat u geen verdere informatie heeft over uw vriend en het onderzoek tegen hem. U weet bijvoorbeeld niet waar hij werd vastgehouden en of hij al dan niet ondertussen werd vrijgelaten. U liet naderhand na contact op te nemen met zijn vrienden, gemeenschappelijke kennissen van jullie of zijn familie om meer te weten te komen over het lot van uw vriend. Uw uitleg, met name dat u zijn familie en vrienden niet kent, waardoor er geen manier was om met hen in contact te komen, alsook dat u hiervoor geen gemeenschappelijke kennissen in het leger wou contacteren omdat u niemand meer vertrouwde, overtuigt niet om uw nalaten in deze te verantwoorden (CGVS II, p. 2). Gelet op het belang van zijn arrestatie voor uw persoon mag immers

*immers verwacht worden dat u derden zou gecontacteerd hebben om de redenen en omstandigheden van zijn arrestatie en detentie te achterhalen.*

*Verder kunnen er tevens ernstige bedenkingen gemaakt worden bij de door u neergelegde foto's, waarvan u stelde dat deze foto's door u met uw mobiele telefoon werden genomen tijdens de oorlog en deel uitmaken van de beelden die u in het verleden aan uw vriend Susanthan overhandigde. Vooreerst kan u op geen enkele wijze staven dat deze door u neergelegde foto's effectief door u werden genomen. De drager waarop deze foto's stonden, de telefoonchip uit uw mobiele telefoontoestel, overhandigde u, luidens uw verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal, immers in juni 2010 aan uw vriend Susanthan (CGVS I, p. 11). Deze is bijgevolg niet langer in uw bezit. Opmerkelijk is evenwel dat u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken nog verklaarde dat u hem deze foto's in juni 2010 overhandigde op een flash disk (datastick of USB-stick) (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 3.5). U slaagde er daarnaast niet in over de herkomst op het internet van deze foto's een concreet en detailleerd verhaal te vertellen. Zo slaagde u er niet in aan te geven op welke (nieuws)websites u deze foto's terugvond op het internet. De manier waarop u deze foto's voorlegde, afgedrukt op fotopapier, laat evenmin toe te achterhalen van welke websites deze afkomstig zijn (CGVS I, p. 3 en 12). Ook over de wijze waarop deze beelden en andere foto's en een video van u in de media terecht kwamen, bleek uw kennis ontoereikend. U wist niet meer dan dat de opnames die u in juni 2010 aan Susanthan overhandigde door hem aan een Tamil werden verkocht, die deze op zijn beurt doorverkocht aan de media. Niet alleen kunnen er bedenkingen gemaakt worden bij de wijze waarop u deze informatie bekam (cf supra), de naam van deze tamil tussenpersoon, alsook aan welke mediabedrijven ze uiteindelijk werden doorverkocht, was u tevens volkomen onbekend (CGVS II, p. 8). Ook bleek uw kennis over het gebruik in de media van deze opnames volledig onterecht. Uw verklaringen in dit verband bleken uiterst vaag en weinig coherent. Ofschoon u aanvankelijk aangaf niet te weten welke mediabedrijven uw beelden gebuikten, vernoemde u daarna wel BBC, Channel 4 en een niet nader genoemde australische website (CGVS I, p. 11 en 12). Vervolgens gevraagd op welke wijze bijvoorbeeld de Britse televisiezender Channel 4 deze opnames van u gebruikte of bracht, bleek u hiervan geheel niet op de hoogte te zijn. Daarnaast was ook de naam van de regisseur aan wie uw vriend Susanthan, naar hij u vertelde, van plan was deze beelden te overhandigen, u onbekend, net zozeer als de wijze waarop hij deze zou gaan integreren of gebruiken in zijn film (CGVS I, p. 10). Of deze film ook ooit werd gemaakt, was u tevens onbekend (CGVS II, p. 8). Dit alles ondermijnt uiteraard ook in belangrijke mate de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.*

*In het licht van voorgaande vaststellingen kan overigens ook maar weinig geloof gehecht worden aan de door uw beweerde problemen van uw broer naar aanleiding van uw persoon. Dat hieraan overigens maar weinig geloof kan gehecht worden, blijkt voorts uit enkele belangrijke tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen in dit verband afgelegd tijdens uw gehoor op het Commissariaat-geenraal en op de Dienst Vreemdelingenzaken. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw broer in uw plaats werden gearresteerd door CID die hem een week vasthielden (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 3.5.), terwijl u op het Commissariaat-generaal met geen woord repte over enige arrestatie van uw broer door CID (Criminal Investigation Department, politiedienst). U haalde toen wel aan dat uw broer in juni 2012 op terugweg van de stad door militairen werd ontvoerd, waarna hij gedurende een week werd vastgehouden in vermoedelijk een militair kamp in de regio Anuradhapura (CGVS II, p. 6 en 7).*

*Tot slot is het tevens opmerkelijk dat over geen enkele van de door u aangehaalde gebeurtenissen zou bericht zijn door de media in Sri Lanka, zoals u aangaf tijdens uw opeenvolgende gehoren.*

*Uit wat vooraf gaat kan worden besloten dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas. Uit de informatie waarover het Commissariaat generaal beschikt, blijkt dat de oorlog in Sri Lanka op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Sri Lankaanse leger op het LTTE. Hiermee kwam een einde aan 26 jaar gewapend conflict in Sri Lanka. De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd. Het LTTE is militair volledig verslagen en is momenteel niet meer actief in Sri Lanka. Er werd werk van gemaakt om het hoog aantal 'IDP's' (Internally Displaced Persons, interne vluchtelingen) te hervestigen, terwijl het merendeel van de personen die verdacht worden van banden met LTTE ondertussen werden vrijgelaten. Het UNHCR in zijn Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka d.d. 21 december 2012 wijst er weliswaar op dat algemene mensenrechtensituatie in Sri Lanka precair is, maar stelt dat in het licht van de huidige situatie in Sri Lanka alle aanvragen van asielzoekers uit Sri Lanka op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut er vooral van afhangt of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot één van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat*

*de algemene situatie in Sri Lanka op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Sri Lanka van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.*

*De rest van de door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande vaststellingen te doen wijzigen. Uw identiteit en uw beroepsactiviteiten in het verleden in het SLA worden immers niet door mij betwist.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

#### **2. Over de gegrondheid van het beroep**

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan "van de artikelen 48/3 en 48/4 de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. 31/12/1980; hierna genoemd de Vreemdelingenwet) ; artikel. 1A (2) van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen dd. 28/07/1951 goedgekeurd bij wet van 26/06/1953 [B.S. 4/10/1953; hierna de Conventie van Genève) ; artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de Status van de vluchtelingen dd. 31/01/1967, goedgekeurd bij Wet van 27/02/1967 [B.S. 3 mei 1969) en de materiële motiveringsplicht".

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.3. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering en hij de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist. Verzoeker voert de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

#### **3. Nopens de status van vluchteling**

3.1. De waarachtigheid van verzoekers asielrelaas wordt ondermijnd doordat verzoeker die stelt dat hij op 20 juli 2011 op vraag van zijn ouders het leger verliet zonder hiertoe evenwel toestemming gekregen te hebben, in dit verband geen moeilijkheden meldt. Indien verzoeker stelt dat hij vervolgd wordt voor het vrijgeven van beeldmateriaal dat het leger in diskrediet kon brengen, dan kon minstens verwacht worden dat het leger maatregelen zou nemen over de ongewettigde afwezigheid van verzoeker. Verzoeker geeft geen verklaring voor deze essentiële lacune in zijn asielrelaas. Verzoeker legt enkel een geldige leger identiteitskaart neer, maar toont niet aan dat hij nog steeds in actieve dienst was. Ter terechtzitting wijst verzoeker eerst op zijn identiteitsdocument, maar bevestigt dat hij enkel betaald werd tot juli 2011 en van dan af aan "niet meer voor het leger werkte". Verzoeker toont dan ook niet aan militair in actieve dienst te zijn.

3.2. Verzoeker verklaart niet te kunnen aantonen dat het leger hem zoekt. Verzoeker stelt ook dat het lot van Susanthan hem onbekend is, hij niet weet of deze persoon werd vrijgelaten of (gerechtelijk) vervolgd werd terwijl dergelijke informatie cruciaal is voor verzoekers kansen om naar zijn land terug te keren. Bovendien berust de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; RvS 21 novembre 2012, nr 221.449; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een

voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

3.2.1. Uit het verhoor op het CGVS en uit het verzoekschrift, kan blijken dat verzoeker een relaas naar voor schuift dat hij niet kan toelichten. Immers telkens doorgevraagd wordt over de door verzoekers aangebrachte feiten, worden zijn verklaringen vaag en evasief. Indien verzoeker mogelijk niet alles kan onthouden of weten, dan is niet aannemelijk dat hij systematisch in gebreke blijft minstens deze informatie te geven die het aannemelijk moet maken dat verzoeker de feiten effectief heeft meegemaakt. Dit is niet het geval en bovendien is verzoekers asielrelaas op talrijke punten ongerijmd. Vooreerst is niet aannemelijk dat verzoeker niet eenduidig kan stellen wie de huiszoeking van 13 april 2012 uitvoerde, de politie, de militairen en de CCNP (Ceylon Cop Military Police) en ook het tweede bezoek aan zijn ouderlijke woning blijft onduidelijk *“toen enkel de politie”, Wat voor politie? Ik neem aan dat het CID is*” terwijl zowel verzoeker als zijn broer voor respectievelijk het leger en de politie werkte en hij dus bekend moet zijn met deze autoriteiten. Voorts is niet aannemelijk dat de veiligheidsdiensten van het leger het onderzoek uit handen zou geven. Evenmin is aannemelijk dat de CID de (militaire) politie op de hoogte zou stellen van bijzonderheden van het onderzoek of daarbij dermate vrijgevig zou zijn dat de politie bij een huiszoeking op voorhand de familie konden inlichten over verzoekers foto's. Een dergelijke verregaande naïviteit van de inlichtingendiensten kan bezwaarlijk overtuigen nu zij er met zekerheid konden van uitgaan dat verzoeker zich niet zou aanmelden te meer nu hij (beweerdelijk) het leger al onwettig had verlaten.

3.3. Verzoeker beperkt zich voorts tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het maken van loutere niet-geadstrueerde beweringen (inzake de procesgang), het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses inzake de plaats waar hij de foto's had opgeslagen (usb-devise of sim-kaart) maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen (heeft geen contact met vriend S.). Verzoeker laat na de essentie van zijn beweringen aan te tonen, met name dat hij bezwarende foto's maakte van de oorlogvoering door het Sri Lankaanse leger en van oorlogsmisdaden. Verzoeker blijft bij loutere beweringen die niet coherent zijn en op belangrijke punten strijdig zijn. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.3.1. Als dusdanig wordt er echter géén afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

3.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

#### 4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus die ongegrond werden bevonden. Bovendien is verzoeker van Singhalese herkomst zodat niet kan worden ingezien noch minimaal wordt aangetoond waarom hij niet kan terugkeren naar Sri Lanka. In tegenstelling tot wat verzoeker argumenteert is het, zoals reeds hoger aangehaald, niet aan commissaris-generaal om aan te tonen dat Singhalese staatsburgers niet naar Sri Lanka

kunnen terugkeren. De bewijslast ligt immers bij verzoeker. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingen.

4.4. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

##### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK